

toewijzing registratieverzoek vermogensbeheerder en financieel adviseur

Beslissing d.d. 14 juni 2007 van de Geschillencommissie DSI

Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), Mr. J.L.S.M. Hillen en M. Scholten (leden van de Commissie), waarbij mr. M. van Luyn als secretaris optrad.

1. De procedure

1.1. Het DSI heeft per brief van 19 december 2006 aan Appellant medegedeeld dat diens verzoeken tot registratie bij DSI als Vermogensbeheerder en als Financieel adviseur zijn afgewezen.

1.2. Hiertegen heeft Appellant op 12 januari 2007 beroep ingesteld. De Commissie heeft het beroep in behandeling genomen op 15 januari 2007.

1.3. Het DSI heeft bij brief van 13 februari 2007 verweer gevoerd.

1.4. De Commissie heeft partijen opgeroepen om voor haar te verschijnen ten einde zonodig hun standpunten nader toe te lichten en vragen van de Commissie te beantwoorden. De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 9 mei 2007. Appellant is ter zitting verschenen, na hiervoor conform de procedure te zijn uitgenodigd, en werd vergezeld door zijn raadsman, Mr. drs. J.J. Zijlstra. Namens DSI was Mr. M.A. van der Lecq aanwezig. De Commissie bestond uit Mr. C.J.B. Ebeling (voorzitter), Mr. J.L.S.M Hillen en M. Scholten. Zij heeft beraadslaagd en zal thans beslissen.

2. Onderwerp van het beroep

2.1. Appellant stelt in zijn beroepsschrift van 19 december 2006 dat Appellant reeds beschikt over ruime werkervaring en meerdere afgeronde opleidingen en op grond van de voltooide opleidingen zou moeten worden toegelaten tot het register als Vermogensbeheerder en Financieel Adviseur. Tevens meent hij volledig aan de vereisten van integriteit en deskundigheid te voldoen.

2.2. In het bijzonder zou DSI onterecht de betrokkenheid van Appellant bij de zogenaamde methode A hebben meegewogen in haar oordeel, terwijl enerzijds de conclusies die DSI trekt ten aanzien van deze methode niet juist zouden zijn en anderzijds Appellant slechts werknemer was van het Effectenkantoor B ("Ex-werkgever"), die de bewuste methode aan haar cliënten adviseerde.

3. Het verweer

3.1. Het DSI heeft daartegenover in het verweerschrift het volgende aangevoerd:

3.2. Voor een registratie bij DSI als Vermogensbeheerder en Financieel Adviseur dient te worden voldaan aan de opleidings- en ervaringsvereisten van het Algemeen Reglement ten aanzien van Vermogensbeheerder en Financieel Adviseur.

3.3. Voor registratie in de bewuste registers is echter ook een positieve werkgeversverklaring van de Ex-werkgever van Appellant noodzakelijk. Ex-werkgever heeft geweigerd deze af te geven zonder voorbehoud ten aanzien van de integriteit van Appellant. DSI heeft gemeend dat de inhoud van dit voorbehoud relevantie heeft voor en derhalve geen betrekking kan hebben op de toekenning van de registratie. In situaties waarin niet zonder voorbehoud een werkgeversverklaring wordt afgegeven, stelt het reglement DSI dat het dossier van de aanvrager wordt bestudeerd. Bij het bestuderen is DSI tot de conclusie gekomen dat Appellant in het verleden betrokken is geweest bij een vorm van financiële dienstverlening (de methode A) waar DSI zeer kritische kanttekeningen bij plaatst. Hierdoor meent DSI dat de Appellant niet voldoet aan de eis van deskundigheid en integriteit.

3.4. Appellant heeft in het registratieverzoek bovendien onjuiste informatie opgegeven. Hij heeft aangegeven vanaf 1 december 1998 als vermogensbeheerder in dienst te zijn getreden bij Ex-werkgever, maar uit het gesprek ter kantore van DSI op 11 september 2006 en ook uit een brief d.d. 25 oktober 2006 blijkt dat hij feitelijk pas vanaf 2001 vermogensbeheer uitvoerde.

3.5. Voorts is voor DSI de huidige werksituatie van Appellant een reden om de registratie te weigeren. Appellant is slechts acht uur per week werkzaam voor zijn werkgever en werkt niet in een "omgeving waarin de omlijsting (checks and balances) boven elke twijfel is verheven. DSI doelt hier op een werksituatie met een stevige compliance structuur en interactie met collega's".

4. De zitting

Ter zitting zijn – zakelijk samengevat - voorts de volgende verklaringen afgelegd.

Allerereerst hebben partijen het woord gevoerd aan de hand van aangehechte pleitnota's.

De heer Ebeling:

(richting de heer X) Ik begrijp dat u in uw onderwijs een sterk verdunde methode A doceert.

De heer X:

Ik gebruik wel het onderdeel effectenkrediet, maar uitdrukkelijk niet de methode A. Als iemand effectenkrediet gebruikt, betekent dat niet dat hij de

methode A toepast. De methode A is substantieel anders dan wat ik doe. Ik doe afstand van die methode en de instelling die A heet.

De heer Van der Lecq:

Het is goed om te horen dat de methode van de heer X sterk is verbeterd, maar waar het DSI om gaat is dat niet wordt aangetoond dat het straks niet weer misgaat.

De heer Ebeling:

Voldoet de heer X qua opleiding aan de vereisten voor zijn aanvraag?

De heer Van der Lecq:

Ja.

De heer Ebeling:

Het gaat dan dus om de periode van werkervaring die niet helder uit het aanvraagformulier naar voren komt?

De heer Van der Lecq:

Dat is één ding, een ander punt is het geven van onderwijs en het werk in een omgeving waar DSI geen goed gevoel bij heeft.

De heer Van der Lecq:

De heer X voldoet aan de formele toelatingseisen van opleiding en werkervaring.

De heer X

Ik heb overleg gehad met de AFM over het geven van onderwijs als vermogensbeheerder en de AFM heeft daar geen enkel probleem mee.

De heer Van Luyn:

Overigens denk ik niet dat het DSI hier wil suggereren dat iemand die actief is als docent op het gebied van beleggingsadvies of vermogensbeheer, daarmee geen functie zou mogen vervullen als actief adviseur.

De heer Van der Lecq:

Inderdaad, het gaat hier om het specifieke punt van het lesgeven in een risicovolle methodiek.

De heer Scholten:

(richting de appellant): Bij de huidige werkgever werken drie mensen die geen van allen op kantoor zijn. Wie zijn daar dan wèl op kantoor? Of is het een virtueel kantoor?

De heer X:

Nee, dat is het niet. De algemeen directeur is er aanwezig, en er is een aanvraag van een bestuurder die vermogensbeheerder is maar nu ook directeur zou willen worden. Daarnaast is er een ander vermogensbeheerder, die net als ik vanuit huis werkt en nog twee personen die zich bezighouden met de administratie.

De heer Scholten:

Dus er zijn nog twee vermogensbeheerders zoals u, die full time online bezig zijn met beleggen voor cliënten. En zij worden geadmistreerd op het kantoor in Haarlem waar die drie andere mensen werken.

De heer X:

Ja.

De heer Scholten:

Even over het onderwijs. Wat bedoelt u daar nu precies mee? Het is niet een gereguleerde baan waarbij u voor de klas staat. Is het specifiek gericht op groepjes beleggers? 's Avonds?

De heer X:

Ja, het zijn avonden met doorgaans beleggers.

De heer Scholten:

Is het niet meer een soort informatieavond zoals meer financiële instellingen, en zelfs de beurs, die hebben?

De heer X:

Ik gebruik de avonden niet om te werven voor vermogensbeheer. Het gaat mij echt om het geven van onderwijs. Ik leg een strategie uit in de context van een andere strategie. Ik baseer mij op wetenschappelijke conclusies, bespreek een strategie en ga in op de voor- en de nadelen. Ik doe het voor beleggers, maar ook voor handelaren.

De heer Scholten:

Hoe is dan de werkverdeling tussen dat onderwijs en de acht uur die u voor uw werkgever werkt?

De heer X:

Het onderwijs is vijf keer per jaar zes avonden, en daarnaast heb ik een maandelijkse bijeenkomst met een aantal cursisten.

De heer Scholten:

U werkt 8 uren per week. Is dat het aantal dat u op papier voor de organisatie werkt, of is dat inderdaad het aantal uren?

De heer X:

Nou, dat komt voort uit mijn ontslagsituatie bij Effectenkantoor B, waarna ik recht had op een uitkering van de Nederlandse overheid. Het geringe aantal uren is bedoeld voor het behoud van die uitkering.

De heer Van Luyn:

In de brief van uw werkgever van februari 2007 wordt gesproken over een uitbreiding van het aantal uren van 8 naar 20. Is dat inmiddels gebeurd?

De heer X:

Op mijn verzoek is dat uitgebreid van 8 naar 12. Het gaat wel meer worden, maar op een langzamer tempo dan in de brief vermeld.

De heer Van Luyn:

(richting het DSI) Over het aantal uren per week: DSI geeft in de pleitnota expliciet aan dat 8 uur per week niet voldoende is om een registratie te kunnen verkrijgen. Zou bij de uitbreiding van het aantal uren dat bezwaar komen te vervallen?

De heer Van der Lecq:

DSI heeft dat niet gedefinieerd, maar 10 is te weinig om substantieel te zijn. Twee dagen of meer per week komt meer in de richting.

De heer Van Luyn:

Ik zag in de verklaring van de ex-werkgever dat wat hen betreft, ondanks het feit dat door hen aanzienlijke vermogensschade is geleden door de risicovolle methode A, geen reden is om te twijfelen, ook na nader onderzoek, aan de integriteit van appellant.

De heer Van der Lecq:

Daar denkt DSI anders over.

5. De beoordeling van het beroep

5.1. De Commissie constateert dat de bezwaren van het DSI ten aanzien van opleiding en/of werkervaring van Appellant niet langer relevant zijn, dat het DSI zich toespitst of twijfelt aan de integriteit en aan een voldoende vaste werkrelatie bij de Werkgever.

5.2. Ten aanzien van de huidige werkrelatie, stelt de Commissie voorop dat het niet de taak van de Commissie is te beoordelen of de werkomgeving van een werkgever van een geregistreerde voldoende waarborgen biedt voor de consument. AO/IC en compliance met de regelgeving ten aanzien van informatievoorziening aan klanten is primair de taak van de AFM. De Commissie constateert dat Appellant inmiddels 12 uur per week werkzaam is voor de huidige werkgever, een werkrelatie waarvan DSI heeft aangegeven dat dit in principe, zij het aan de magere kant, voldoende zou kunnen zijn.

5.3. Met betrekking tot de betrokkenheid bij de methode A, stelt de Commissie voorop dat deze methode als beleggingsmethodiek als zodanig nooit is afgekeurd door welke instantie dan ook, ook niet door de AFM, doch dat toepassing daarvan zonder voldoende waarschuwing voor de risico's, in sommige gevallen, laakbaar is geacht door zowel de Klachtencommissie DSI als rechtbanken. Verwijten ten aanzien van het gebruik van deze methode in gevallen waarvoor dit niet geschikt mocht worden geacht en/of onvoldoende waarschuwingen, dienen in eerste instantie gericht te worden (en zijn ook gericht geweest) aan Ex-werkgever. Alhoewel Appellant bij de destijds gehanteerde methode, ook volgens eigen zeggen, betrokken is geweest, was hij slechts werknemer van Ex-werkgever.

5.4. Als niet althans onvoldoende gemotiveerd betwist, stelt Appellant dat de beleggingsmethodiek die hij thans doceert, op essentiële punten afwijkt van de genoemde methode A. Op basis van de gegeven voorbeelden lijkt dit de Commissie aannemelijk. Zelfs indien dit niet het geval zou zijn, zou nog de primaire verantwoordelijkheid voor het bewaken van de belangen van de klanten dienen te liggen in de administratieve organisatie en compliance van de huidige werkgever. Nog daargelaten dat het de Commissie aan voldoende gegevens ontbreekt om hierover een oordeel te kunnen vellen, zou dit een punt van bijzondere aandacht voor de AFM moeten zijn en niet voor de Commissie, en is de zorg van DSI op dit punt onvoldoende reden om redelijkerwijs te twifelen aan de integriteit van Appellant en onvoldoende reden om te komen tot afwijzing van het registratieverzoek.

5.5. Geconcludeerd moet dan ook worden dat DSI niet terecht het verzoek tot opname in de registers van Vermogensbeheerder en Financieel Adviseur heeft geweigerd.

6. De beslissing

6.1. De Geschillencommissie DSI wijst het beroep toe.